

และมีรายงานจากท่านอุซามะฮฺ อิบน์ฮัยดฺ กล่าวว่า “ฉันได้พบกับท่านนบีว่า โอ้อ้อซูลของอัลลอฮฺ ฉันไม่เคยเห็นท่านขยับมือถือศีลอดในเดือนหนึ่งเดือนใดเหมือนที่ท่านถือศีลอดในเดือนชะอฺบาน (หมายถึงถือศีลอดซุนนะฮฺ)” ท่านนบีจึงตอบว่า “นั่น (เดือนชะอฺบาน) เป็นเดือนที่มนุษย์มักจะเพิกเฉยระหว่างเดือนรอมฎันและเดือนรอมฎอน และเป็นเดือนที่บรรดาการกระทำจะถูกยกและถูกเสนอต่อองค์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และฉันชอบให้การกระทำของฉันถูกยกและถูกเสนอขณะที่ฉันถือศีลอด” (บันทึกโดยอิมามนะซออีเยาะและอิมามอบีดาวั้ด; ดู “คอฮ์ฮ์สูตัตตารีฆะฮ์บัตตารีฆะฮ์”)

ท่านอิมามอิบนุรอมฎันกล่าวว่า การถือศีลอดในเดือนชะอฺบานมีความประเสริฐยิ่งกว่าการถือศีลอดในเดือนต้องห้าม (อัลอัซซุรุลหุรัม) และการถือศีลอดซุนนะฮฺที่ดีที่สุดคือการถือศีลอดในบรรดาวันใกล้ชิด (ก่อนหรือหลัง) เดือนรอมฎอน ซึ่งมีตำแหน่งเสมือนการละหมาดซุนนะฮฺก่อนและหลังละหมาดฟัรฎู เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติฟัรฎู นับเป็นการละหมาดซุนนะฮฺที่ประเสริฐยิ่งในบรรดาการละหมาดซุนนะฮฺทั่วไป เช่นเดียวกัน การถือศีลอดซุนนะฮฺก่อนหรือหลังเดือนรอมฎอน ก็จะเป็นการถือศีลอดซุนนะฮฺอันประเสริฐยิ่งกว่าการถือศีลอดซุนนะฮฺทั่วไป

และในหะดีษที่พูดถึงการเพิกเฉยเดือนชะอฺบาน มีบทเรียนให้เราขยันทำอิบาตะฮฺในช่วงเวลาหรือสถานที่ที่มนุษย์มักจะลืมการระลึกถึงอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮฺวะตะอาลา อาทิเช่น การละหมาดหรือทำอิบาตะฮฺระหว่างมัฆริบและอิซาอฺ เป็นการ

ทำอิบาตะฮฺที่มีความประเสริฐ และบรรดาอัสสะละฟุศอลิหฺ จะชอบทำอิบาตะฮฺในช่วงเวลานี้ โดยมีเหตุผลว่าเป็นเวลาที่คนมักจะเพิกเฉยในการทำอิบาตะฮฺ และการซิกรุลลอฮฺในสถานที่ทำการค้า (ตลาด) มีความประเสริฐมากเพราะเป็นสถานที่ที่มนุษย์มักลืมซิกรุลลอฮฺ

2. การอ่านอัลกุรอาน

ท่านสะละมะฮฺ อิบน์ฮุญัยลฺ กล่าวว่า เขา (ชาวสะละฟ) จะเรียกเดือนชะอฺบานว่า “เดือนแห่งนักอ่านอัลกุรอาน” ท่านอัมรฺ อิบน์ญัยลฺ เมื่อถึงเดือนชะอฺบานจะเลิกทำการค้า และจะขยันอ่านกุรอาน และท่านอบูบักรฺ อัลบัลศิยะ กล่าวว่า **เดือนรอมฎันเป็นเดือนแห่งการปลูก เดือนชะอฺบานเป็นเดือนแห่งการรดน้ำ และเดือนรอมฎอนเป็นเดือนแห่งการเก็บเกี่ยว**

ความประเสริฐของการอ่านอัลกุรอานในเดือนชะอฺบานนั้นเหมือนการถือศีลอด คือ เพื่อให้มุอฺมินได้ฝึกฝนและขัดเกลาตนเอง ให้มีความอยากและความเคยชินในการปฏิบัติมิฉะนั้น มุอฺมินจะเข้าสู่เดือนรอมฎอนโดยมีสนิมเกาะอยู่กับอีมานและความปรารถนา จึงต้องขยันขัดเกลา เพื่อขจัดสนิมที่เกาะในหัวใจให้หมดเกลี้ยง เป็นหัวใจที่มีความตั้งใจทำอิบาตะฮฺในเดือนรอมฎอน

3. รักษาอีมานจากความโสम्मแห่งชิริก และรักษาความสัมพันธ์ที่ดีจากความมุงร้ายต่อพี่น้อง

ในวันทีฆของอิมามอิบนุฮิบบาน มีรายงานจากท่านมุอฺอาซ ร่อฎิยะลลอฮูอันฮู ว่าท่านนบี คือลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า

“อัลลอฮฺทรงมองลงมายังบรรดาผู้เป็นป่าวของพระองค์ในค่ำคืนกลางเดือนชะอฺบาน และทรงให้อภัยโทษต่อทุกคน ยกเว้นผู้ที่ตั้งภาคีกับพระองค์ (ทำชิริก) และผู้มีความโกรธกริ้วกับพี่น้องของเขา”

จากหะดีษบทนี้ เราจึงต้องค้นหาและตรวจสอบหัวใจของเรา เพื่อขจัดการทำชิริกหรือการศรัทธาต่อผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ และขจัดความโกรธพี่น้องมุสลิมโดยไร้เหตุผลแห่งหลักการ เพื่อให้หัวใจของเราเป็นหัวใจอันบริสุทธิ์ จึงจะมีสิทธิ์ได้รับการอภัยโทษในเดือนชะอฺบาน

ส่วนการทำชิริกนั้นอาจเป็นเรื่องที่บรรดาผู้ศรัทธาประมาท และคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว เพราะมีอีมานในหัวใจอยู่แล้ว แต่แท้จริงชิริกนั้นเป็นเรื่องใกล้ตัวซึ่งทุกคนมีโอกาสทำชิริกได้โดยไม่รู้สึกรู้หา แม้กระทั่ง ท่านนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม ซึ่งเป็นมิตรกับอัลลอฮฺ (คออ์ลีลุลลอฮฺ) ก็ยังวิงวอนดูอาต่ออัลลอฮฺ ให้คุ้มครองจากการไหว้รูปเจี๊วด ท่านอิบรอฮีมอัตตัยมียฺ กล่าวว่า ใครเล่าที่จะคิดว่าตนเองปลอดภัยจากชิริก แม้แต่เนบีอิบรอฮีมยังกลัวชิริกเลย

ท่านนบี คือลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม ยังเตือนประชาชาติของท่านไว้ว่า

“สิ่งที่ฉันเกรงมากกว่าพวกท่านจะปฏิบัติคือ ชิริกเล็ก” ท่านนบี คือลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม ถูกถามว่า “ชิริกเล็กนั้นคืออะไร?” ท่านจึงตอบว่า “อรัรียาอฺ”

